

bindelse med Uddannelsesudvalgets høring om modersmålsundervisning netop påpegede, at det kunne være et problem, at det var en rent statistisk undersøgelse?

Mit tredje spørgsmål er: Kan fru Marianne Jelved ikke bekræfte, at De Radikale under valgkampen selv foreslog, at tidlig sprogstimulering skulle finde sted allerede fra 3-års-alderen?

(Kort bemærkning).

Marianne Jelved (RV):

Jeg kan sagtens bekræfte, at Det Radikale Venstre synes, det er udmærket, at sprogstimulering starter fra det år, barnet fylder 3 år. Jeg har endda under drøftelserne de sidste måneder foreslået, at den sprogscreening, der skal foregå, bør omfatte alle børn uanset deres modersmål, fordi jeg mener, at det faktisk er vigtigt med sproglig kompetence, også for danske børn med dansk som modersmål.

Så kan jeg sige, at jeg ikke er enig i den tolkning af det, Danmarks Pædagogiske Institut – nu Danmarks Pædagogiske Universitet – har undersøgt i de pågældende 3 år, som regeringen og ministeren fremlægger i svarene. Det er min klare opfattelse, at hvis man læser referatet af det, der blev sagt på høringen i midten af marts måned, omfatter undersøgelsen ikke noget om modersmålets betydning for tosprogede børns indlæring generelt set eller deres tilegnelse af dansk som andetsprog. Jeg ved godt, det var det, der blev bedt om, at man skulle undersøge, og jeg vil meget gerne sætte mig sammen med fru Gitte Lillelund Bech i faglig interesse og se på, hvad konklusionerne i de rapporter egentlig er, for man har ikke undersøgt alt det, man blev bedt om.

Angående den amerikanske undersøgelse: Ja, den var statistisk baseret, men det behøver jo ikke forhindre, at sagen er, som jeg beskriver den, og at konklusionerne er, som jeg beskriver dem.

Den konference, der kommer til september 2002, drejer sig om den undersøgelse, som fru Gitte Lillelund Bech henviser til. Men jeg kan jo henviser til andre, f.eks. den norske konsensusundersøgelse, der har været et forskningsprojekt, og som klart viser det samme. Det er dokumenterbart, at når man tager udgangspunkt i modersmålsundervisning og bygger andetsproget op på den, opnår man en bedre indlæring.

(Kort bemærkning).

Gitte Lillelund Bech (V):

Jeg spurgte fru Marianne Jelved, om fru Marianne Jelved ikke finder det problematisk, hvis det er sådan, at der ikke er blevet undersøgt det, der blev bedt om af en radikal undervisningsminister. Under den tidligere regering, hvor der sad en radikal undervisningsminister, igangsatte man de undersøgelser i Undervisningsministeriet, og kan fru Marianne Jelved ikke se, at det er ret problematisk, hvis det er sådan, at der faktisk ikke blev svaret på det, der blev spurgt om, dengang det var fru Marianne Jelveds eget parti, der sad i ministerstolen?

(Kort bemærkning).

Carsten Hansen (S):

Når man kommer til indholdssiden, kompleksiteten i det her, er det meget mere end bare retorik og overskrifter, så jeg forstår såmænd udmærket, at fru Marianne Jelved er optaget af det, for det tror jeg i virkeligheden vi alle sammen er.

Kl. 12.50

Men jeg vil gerne bede fru Marianne Jelved om at bekræfte de spørgsmål, jeg stillede, og måske også uddybe bare en lille smule. Dette forlig var næsten det mest hellige i Folketinget, og vi ved alle sammen, at i hvert fald især De Radikale har en stor troværdighed. Har fru Marianne Jelved nogen sinde oplevet et forløb, der bare ligner det her? Man opsiger et forlig, anmelder en lille del af det, som man måske kunne have forhandlet, og bryder efterfølgende af rent ideologiske årsager.

Fru Marianne Jelved kan måske også bekræfte, at vi gav et tilbud om, at regeringen kunne få opfyldt sin politiske målsætning, men at den brød af rent ideologiske årsager. Den kunne nemlig have fået ophævelse af modersmålsundervisningen igennem, bare økonomien blev overholdt.

(Kort bemærkning).

Marianne Jelved (RV):

Jeg vil starte med hr. Carsten Hansen.

Jeg beklager, at jeg ikke fik svaret før, men jeg er enig i, at det er ualmindelig trist og også en historisk situation, når en regering bryder et folkeskoleforlig. Jeg ved også, at det svært for mange borgere, som ikke er tæt på folkeskolen, at forstå, at det skulle være så centralt. Men hvis der med 3-4 års mellemrum var skiftende flertal, som havde helt forskellige synspunkter om folkeskolen, og folkeskolen skulle ændre retning